

International Erdemli Symposium

Proceedings Book

19-21 April 2018

Editors

Asst. Prof. Dr. Bünyamin DEMİR

Assoc. Prof. Dr. Selma ERAT

Prof. Dr. Murat YAKAR

International Erdemli Symposium was held on April 19-21, 2018 in Mersin Province Erdemli District.

Erdemli is the 6th largest district of the Mersin Province and is at the forefront with its large and deep history, rich cultural accumulation, unique natural beauties, springs, historical sites and important agricultural facilities.

It is thought that there are many issues that need to be produced and evaluated about Erdemli, which continues to develop and grow, at present and in future. For this purpose, it was aimed to create an awareness of ideas and project proposals about Erdemli to be discussed in a scientific atmosphere and to share it with public. In addition to that, this symposium could be a platform in which business or research relations for future collaborations will be established.

International Erdemli symposium has received quite high interests from academician sides. We had in total 350 presentations from different universities. The symposium was organized in Erdemli by Mersin University with collaboration of municipality of Erdemli for the first time and internationally and free of charge. We believe that the symposium will be beneficial to our city Mersin and our country Turkey. As organizing committee, we believe that we had a successful symposium.

We gratefully thank to the scientific committee of the symposium, all of the speakers, all of the participants, all of the students, all of the guests and also the press members for their contributions.

On behalf of the organizing committee.

Prof. Dr. Murat YAKAR
Head of Organizing Committee

INTERNATIONAL ERDEMLI SYMPOSIUM

19-21 APRIL 2018

HONORARY PRESIDENTS

Prof. Dr. Ahmet ÇAMSARI (Rector of Mersin University)
Avni KULA (District Governor of Erdemli)
Mükerrem TOLLU (Mayor of Erdemli)

GENERAL COORDINATOR

Prof. Dr. Murat YAKAR

EDITORS

Assist. Prof. Dr. Bünyamin DEMİR
Assoc. Prof. Dr. Selma ERAT
Prof. Dr. Murat YAKAR

ORGANIZATION COMMITTEE

Prof. Dr. Murat YAKAR
Prof. Dr. Cemile ÇELİK
Assoc. Prof. Dr. Hakan AKDAĞ
Assoc. Prof. Dr. Selma ERAT
Assist. Prof. Dr. Bünyamin DEMİR
Assist. Prof. Dr. Hüdaverdi ARSLAN
Assist. Prof. Dr. Serkan SAY
Res. Assist. Gamze KOYUNCU TÜRKAY
Lecturer Erdoğan UYSAL
Lecturer Gülcan BOYRAZ
Murat SOLMAZ
Adem ARSLAN

INVITED SPEAKERS

Prof. Dr.	Calogero STELIETTA	Padova University, Italy
Prof. Dr.	Cengiz ALYILMAZ	Uludağ University, Turkey
Prof. Dr.	Kadırali KONKOBAYEV	Manas University, Kyrgyzstan
Prof. Dr.	Maria da Graça LOPES	Porto University, Portugal
Prof. Dr.	Takashi OSAWA	Osaka University, Japan
Prof. Dr.	Xin LUO	Peking University, China
Assoc. Prof. Dr.	Ergin JABLE	Pristina University, Kosovo
Assist. Prof. Dr.	Mehmet Barga TIRPAN	Ankara University, Turkey

SCIENTIFIC COMMITTEE

Prof. Dr.	Adnan Metin KARKIN	İnönü University, Turkey
Prof. Dr.	Alaaddin ÇUKUROVALI	Fırat University, Turkey
Prof. Dr.	Bahadır Kürşad KÖRBAHTI	Mersin University, Turkey
Prof. Dr.	Barış TAŞKIN	Drexel University, USA
Prof. Dr.	Calogero STELLETTA	Padova University, Italy
Prof. Dr.	Cemile ÇELİK	Mersin University, Turkey
Prof. Dr.	Durmuş Ali ARSLAN	Mersin University, Turkey
Prof. Dr.	Ebülfez Amanoğlu GULİYEV	Azerbaijan National Academy of Science, Azerbaijan
Prof. Dr.	Erol YAŞAR	Mersin University, Turkey
Prof. Dr.	Fevzi ÖNER	Mersin University, Turkey
Prof. Dr.	Halil KUMBUR	Mersin University, Turkey
Prof. Dr.	Hüseyin GÖKÇEKUŞ	Near East University, Turkish Republic of Northern Cyprus
Prof. Dr.	Hüseyin ÖZBİLGİN	Mersin University, Turkey
Prof. Dr.	İlker Fatih KARA	Mersin University, Turkey
Prof. Dr.	İrfan ERDOĞAN	İstanbul University, Turkey
Prof. Dr.	Kadıralı KONKOBAYEV	Manas University, Kyrgyzstan
Prof. Dr.	Kemal BİRDİR	Mersin University, Turkey
Prof. Dr.	Kemal TASLI	Mersin University, Turkey
Prof. Dr.	Levent SON	Mersin University Turkey
Prof. Dr.	Luvсандорj BOLD	Mongolia Institute of History, Mongolia
Prof. Dr.	Maria da Graça LOPES	Porto University, Portugal
Prof. Dr.	Mehmet BAHAR	Abant İzzet Baysal University, Turkey
Prof. Dr.	Muhsin EREN	Mersin University, Turkey
Prof. Dr.	Murat YAKAR	Mersin University, Turkey
Prof. Dr.	Osman MERT	Atatürk University, Turkey
Prof. Dr.	Öztekin ALGÜL	Mersin University, Turkey
Prof. Dr.	Pürhan Barbaros TUNCER	Mersin University, Turkey
Prof. Dr.	Rahmi ERDEM	Selçuk University, Turkey
Prof. Dr.	Remziye Serap ERGENE	Mersin University, Turkey
Prof. Dr.	Soner Mehmet ÖZDEMİR	Mersin University, Turkey
Prof. Dr.	Şahan SAYGI	Near East University, Turkish Republic of Northern Cyprus
Prof. Dr.	Takashi OSAWA	Osaka University, Japan
Prof. Dr.	Xin LUO	Peking University, China
Prof. Dr.	Zeki UMACI	Mersin University, Turkey
Assoc. Prof. Dr.	Adem ÖGER	Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, Turkey
Assoc. Prof. Dr.	Adem ÖZARSLANDAN	Mersin University, Turkey
Assoc. Prof. Dr.	Ahmet Emrah ERKURT	Cyprus International University, Turkish Republic of Northern Cyprus
Assoc. Prof. Dr.	Alpaslan DEMİR	Gaziosmanpaşa University, Turkey
Assoc. Prof. Dr.	Belgin Gözmen SÖNMEZ	Mersin University, Turkey
Assoc. Prof. Dr.	Cüneyt GÖZÜ	Drexel University, USA
Assoc. Prof. Dr.	Doğan KARADAĞ	Yıldız Teknik University, Turkey
Assoc. Prof. Dr.	Emin Çağlan KUMBUR	Drexel University, USA
Assoc. Prof. Dr.	Emrah UYSAL	Mersin University, Turkey
Assoc. Prof. Dr.	Ergin JABLE	Pristina University, Kosovo
Assoc. Prof. Dr.	Erkin ARIZ	Minzu University, China
Assoc. Prof. Dr.	Hakan AKDAĞ	Mersin University, Turkey
Assoc. Prof. Dr.	Hatice ATAÇAĞ ERKURT	Cyprus International University, Turkish Republic of Northern Cyprus
Assoc. Prof. Dr.	İlhan EGE	Mersin University, Turkey
Assoc. Prof. Dr.	İrfan YILDIRIM	Mersin University, Turkey
Assoc. Prof. Dr.	Lütfi ÜREDİ	Mersin University, Turkey
Assoc. Prof. Dr.	Mehmet Çağrı ÇETİN	Mersin University, Turkey
Assoc. Prof. Dr.	Meryem SAMIRKAŞ KOMŞU	Mersin University, Turkey
Assoc. Prof. Dr.	Serhat BÜYÜKLEBLEBİCİ	Mersin University, Turkey
Assoc. Prof. Dr.	Yunus YILDIRIM	Mersin University, Turkey
Assoc. Prof. Dr.	Yusuf KEŞ	Süleyman Demirel University, Turkey
Assoc. Prof. Dr.	Selma ERAT	Toros University, Turkey
Assoc. Prof. Dr.	Zeki YETKİN	Mersin University, Turkey

Assist. Prof. Dr.	Ali MAZAK	Bandırma Onyedli Eylül University, Turkey
Assist. Prof. Dr.	Bünyamin DEMİR	Mersin University, Turkey
Assist. Prof. Dr.	Elif Ayşe ELİUZ	Mersin University, Turkey
Assist. Prof. Dr.	Ercüment BALCI	İstanbul University, Turkey
Assist. Prof. Dr.	Ercan ÇİÇEK	Mersin University, Turkey
Assist. Prof. Dr.	Fuat Serkan SAY	Mersin University, Turkey
Assist. Prof. Dr.	Gökhan ARSLAN	Mersin University, Turkey
Assist. Prof. Dr.	Hayati KOÇ	Mersin University, Turkey
Assist. Prof. Dr.	Hüdaverdi ARSLAN	Mersin University, Turkey
Assist. Prof. Dr.	Hüseyin GÜMÜŞ	Mersin University, Turkey
Assist. Prof. Dr.	Lokman TAY	Akdeniz University, Turkey
Assist. Prof. Dr.	Mehmet Borge TIRPAN	Ankara University, Turkey
Assist. Prof. Dr.	Mehmet SAĞ	Akdeniz University, Turkey
Assist. Prof. Dr.	Metin ŞEN	Mersin University, Turkey
Assist. Prof. Dr.	Muhammet SAYGIN	Mersin University, Turkey
Assist. Prof. Dr.	Mustafa Can SAMIRKAŞ	Mersin University, Turkey
Assist. Prof. Dr.	Mustafa GENÇ	Süleyman Demirel University
Assist. Prof. Dr.	Nurdin USEYEV	Manas University, Kyrgyzstan
Assist. Prof. Dr.	Salih AKSAY	Mersin University, Turkey
Assist. Prof. Dr.	Talas Fikret KURNAZ	Mersin University, Turkey
Assist. Prof. Dr.	Tolga LEVENT	Mersin University, Turkey
Dr.	Davut KELEŞ	Alata Horticultural Research Institute , Erdemli, Mersin/Turkey
Dr.	Saadet YILDIRIMCAN	Toros University, Turkey
Res. Assist.	Anıl KALE	Mersin University, Turkey
Res. Assist.	Gamze KOYUNCU TÜRKAY	Mersin University, Turkey
Res. Assist.	Selin OYAN	İnönü University, Turkey
Lecturer	Ceyda CIRIK	Mersin University, Turkey
Lecturer	Erdoğan UYSAL	Mersin University, Turkey
Lecturer	Gülcan BOYRAZ	Mersin University, Turkey
Lecturer	Gülşah TOLLU	Mersin University, Turkey
Lecturer	İsmail TEKİN	Toros University, Turkey
Lecturer	Nüket Yeşim ARICI	Mersin University, Turkey
	Cengiz KOCAMAZ	District Directorate of Agriculture of Erdemli, Mersin/Turkey
	Hanifi AVCI	Ministry of Forestry and Water Affairs, Turkey

CONGRESS SECRETARY

Res. Assist.	Anıl KALE	Mersin University, Turkey
Res. Assist.	Elif Gülfidan DAYIOĞLU	Mersin University, Turkey
Res. Assist.	Gamze KOYUNCU TÜRKAY	Mersin University, Turkey
Lecturer	Vedia Bennu GİLAN	Mersin University, Turkey
	Abdulkadir KÖÇÜKBALLAR	Mersin University, Turkey

Bu kitaptaki bilgilerin her türlü sorumluluğu yazarlarına aittir.

Self-efficacy beliefs related to teaching methods of teachers of religious culture and moral information (Mersin University example)

Azam Gümüş¹, Serdarhan Musa TAŞKAYA²

¹Yahya Akel Fen Lisesi, Yenişehir-Mersin, ²Mersin Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Mersin, Türkiye

*Sorumlu yazar Tel.: +905325807442, E-posta: azamgumus33@gmail.com

Abstract

The method is the path to the destination. The method in teaching refers to the way teachers follow in order to reach the target. Teachers need to be proficient in teaching methods, which is a challenge in terms of success. The number of methods to be used in the lessons and the form of implementation are so important that they can directly affect the attainment of the goal in teaching. Religion Culture and Moral Education course is one of the compulsory lessons in all levels since primary school. Besides these general teaching methods, special teaching methods can be utilized. It should be taken into consideration that deficiencies in this area will adversely affect success in the lessons. For this reason, the situation of teachers' teaching methods should be explained. Thus, the Ministry may take the necessary precautions in order to overcome the shortcomings of the teachers. In this study, it is aimed to reveal the self-efficacy beliefs of the teachers of Religious Culture and Ethics in teaching methods. For this purpose, a quantitative research on the type of screening has been designed. The universe of the research constitutes the teaching of religion and morality in Mersin. The sample of the research consists of teachers of religious culture and moral information who will work in Yenişehir district of Mersin province and will 44 participate in the research voluntarily. The data were collected by the scale developed by the researchers. The obtained data were analyzed statistically, the percentile and frequency tables and the self-efficacy beliefs about the teaching methods of the teachers were presented. At the end of this study, teachers' self-efficacy perceptions about teaching methods and techniques were high but the number of methods was inadequate.

Keywords: Religion Culture, Ethics Teaching, Teaching Methods.

Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmenlerinin Öğretim Yöntemlerine İlişkin Öz Yeterlik İnançları (Mersin Üniversitesi Örneği)

Özet

Yöntem, hedefe giden yol demektir. Öğretimde yöntem ise hedefe ulaşmak amacıyla öğretmenlerin izlediği yolu ifade etmektedir. Öğretim yöntemleri konusunda öğretmenlerin çok yeterli olmaları başarı açısından bir gereklilik olarak karşımıza çıkmaktadır. Derslerde kullanılacak yöntemlerin sayısı ve uygulanma biçim, öğretimde hedefe ulaşılmasını doğrudan etkileyebilecek kadar önemlidir. Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi dersi, ilkokuldan itibaren bütün kademelerde yer alan zorunlu derslerden biridir. Bu derste genel öğretim yöntemlerinin yanı sıra özel öğretim yöntemlerinden de yararlanılabilmektedir. Bu alanda görülecek eksikliklerin derslerde başarıyı olumsuz etkileyeceği göz önünde bulundurulmalıdır. Bu nedenle de öğretmenlerin öğretim yöntemleri konusundaki durumları ortaya konulmalıdır. Böylece öğretmenlerin varsa eksiklerinin giderilmesi için Bakanlık gerekli tedbirleri alabilir. Bu çalışmada, Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmenlerinin, öğretim yöntemlerine ilişkin öz yeterlik inançlarının ortaya koyulması amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda tarama türünde nicel bir araştırma desenlenmiştir. Araştırmanın evrenini Mersin ilinde görev yapmakta olan Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırma örneklemini ise Mersin il merkezi Yenişehir ilçesinde görev yapan ve araştırmaya gönüllü olarak katılacak 44 Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmeninden oluşmaktadır. Veriler, araştırmacılar tarafından geliştirilen ölçekle toplanmıştır. Elde edilen veriler istatistiki olarak analiz edilmiş, yüzde ve frekans tabloları ile öğretmenlerin öğretim yöntemlerine ilişkin öz yeterlik inançları ortaya konulmuştur. Bu çalışma sonunda öğretmenlerin öğretim yöntem ve teknikleri konusunda öz yeterlik algılarının yüksek olduğu ancak yöntem sayısının yetersiz olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Din Kültürü, Ahlak Öğretimi, Öğretim Yöntemleri.

1. Giriş

“Öğretme faaliyetlerinin önceden belirlenen hedefler doğrultusunda, planlı ve kontrollü olarak düzenlenmesi ve uygulanmasına” denir (1). Öğretim, öğrenim, öğrenim modelleri, öğretim ilkeleri, öğretim yaklaşımları, strateji, yöntem, teknik ve taktik gibi eğitim öğretim süreçlerine ait temel kavramlar hakkında öğretmenlerin yeterli bilgiye sahip olmadıkları söylenebilir. Bu durum, öğretimin nasıl yapılacağı hakkında öğretmenlerin yeterli bilgiye sahip olmadığını göstermektedir. Bilgiye ulaşmak, onu işlemek, milli ve insani üst değerlerle donanmış bir toplum yaratmak ülküsüne hizmet edecek olan öğretmenlerimizin, hedefe götürücü yöntem ve teknikleri yeterli seviyede bilmemesi sorunlara neden olacaktır. Öğretmenler, “Vusulsüzlüğümüz usulsüzlüğümüzdendir” sözünü kendisinde tahakkuk edecek bir sosyal grup olmamalıdır.

Bir ihtisas mesleği olan öğretmenliği ayakta tutan en önemli sütunlardan biri olan yöntem ve teknik konusunun, gelişen teknoloji ve bu teknoloji ile aynı hızda değişen öğrenci profili karşısında önemi gittikçe artmaktadır. Bilgi kaynaklarına erişmenin kolaylaştığı dünyamızda örgün öğretim içinde öğrencilerimiz, eğitim öğretim süreçlerini, tabiri caizse, bilgiye maruz kalan bir mamul değil, bilgiyi imal edici olarak tamamlamalıdır.

Usul, metot sözcükleriyle de ifade edilen “yöntem”, belirlenen bir hedefe nasıl gidileceğini anlatır. Buna göre “öğretim yöntemleri” de öğretimin nasıl icra edileceğini gösteren, hedef kazanımlara ulaşmak üzere bilinçli bir seçimle tasarlanmış düzenli yollar demektir.

“Teknik ise, yine Batı’dan gelmiş bir sözcük olup, “herhangi bir sanat, üretim ve öğretim etkinliği için başvurulması gereken beceri, işlem ya da yol” demektir. Teknik sözcüğüne Türk Dil Kurumu “uygulayım” ile “yol”, “yöntem” karşılıklarını önermektedir. Bu durumda, yöntem ve teknik sözcüklerinin, bir bakıma eşanlamlı gibi kullanılması büyük bir sakınca doğurmayacaktır. Bununla birlikte, “teknik” sözcüğünün eğitim alanında “yöntem” sözcüğüne göre daha dar kapsamlı bir anlamı içerdiğini de belirtmek gerekir. Öğretmen, öğretim sırasında bir yöntemi kullanırken, o yöntemin içinde yer alabilen birkaç teknikten (birkaç beceri, işlem ya da yoldan) yararlanabilmektedir” (2).

“Öğretmenler okulda öğretim ortamını zevkli hale getiren, öğrencileri ile sağlıklı ilişkiler kurarak en etkili yöntem ve stratejileri başarıyla kullanarak öğrencileri öğrenmeye teşvik eden sanatkarlardır” (3).

Bugün öğretim süreçlerinde başarı, bilgi aktarımından ziyade öğrenciyle bilgi ve bilgi vasıtaları arasında doğru ve nitelikli bağ kurmakla mümkündür. Bu durumda bilgi edinme, bilgi üretme, bilgiyi işleme ve nitelikli insan ve toplum idealinin hizmetine sunma süreçleri, iyi tasarlanmış öğretim etkinliklerinin, iyi öğrenilmiş ve ustaca uygulanan yöntem ve tekniklerle icra edilmesine bağlıdır.

Hangi stratejiyle hangi yöntem ve tekniğin icra edileceğini, öğretmenin kişiliği, ihtiyaçlar, ortam, bireysel

farklar ve muhatabın seviyesi gibi unsurları dikkate alan usta bir öğretmen belirler. Bir yöntemle birçok ders verimli şekilde yapılamaz. Eğer tek bir yöntemle öğretmenlik yapılabilsen, bu meslek bir sanat olmaktan çıkardı (4). Bu sebeple öğretmenin çok sayıda yöntem bilmesi önemlidir. Öğretmen işini layıkıyla yapabilmek için, daha iyi nasıl öğretebilirim diyerek sürekli arayış içinde olmalıdır. Bildiği yöntemlerle ilgili araştırma ve yazıları takip etmeli, yeni yöntem ve teknikleri sınıfına getirmelidir (5)

“Her yöntemin kendine has üstünlük ve sınırlılıkları mevcuttur. Seçilen yöntem, öğretim sırasında öğrencilerde öğrenme isteği uyandırıp, öğrencileri bedensel ve zihinsel faaliyetlere yönelterek, problemlere öğrencilerin kendi kendilerine cevap vermesine imkân verdiği ölçüde iyi bir yöntemdir” (6). Öğretmen yöntemi özellikle hedefe ve öğrenciye göre seçmelidir.

“Öğretmen öğretim sürecinde bu ilkelere uygun düşecek özellikteki strateji, yöntem ve teknikleri seçip, ilkelerine uygun olarak öğretim sürecinde işe koşabilmelidir” (6). Bu durum bütün öğretmenler için geçerlidir.

Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi dersi, ilkokuldan itibaren bütün kademelerde yer alan zorunlu derslerden biridir. Bu derste genel öğretim yöntemlerinin yanı sıra özel öğretim yöntemlerinden de yararlanılabilmektedir. Bu alanda görülecek eksikliklerin derslerde başarıyı olumsuz etkileyeceği göz önünde bulundurulmalıdır. Bu nedenle de öğretmenlerin öğretim yöntemleri konusundaki durumları ortaya konulmalıdır. Böylece öğretmenlerin varsa eksikliklerinin giderilmesi için Bakanlık gerekli tedbirleri alabilir.

2. Amaç

Bu çalışmada Mersin ilinde görev yapmakta olan Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi dersi öğretmenlerinin yöntemler konusundaki öz yeterlik algılarını ortaya çıkarılması amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda şu alt problemlere cevap aranmıştır:

- 1- Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmenlerinin bildikleri yöntem- teknikler nelerdir?
- 2- Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmenlerinin bildikleri yöntem-teknikleri öz yeterlik algılarına göre hangi düzeyde bilmektedir?
- 3- Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmenlerinin yanlış bildikleri yöntem-teknikler hangileridir?

3. Yöntem

Tarama türündeki bu araştırma, nicel araştırma olarak desenlenmiştir. Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmenlerinin, öğretim yöntem ve tekniklerine ilişkin durumlarını belirlemek amacıyla yapılan bu çalışmanın evrenini Mersin ilinde görev yapmakta olan din kültürü öğretmenleri oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini

Mersin il merkezinde Yenişehir ilçesine bağlı okullarda görev yapmakta olan 25'i kadın, 19'u erkek olmak üzere toplam 44 Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmaya gönüllü olarak katılan öğretmenlerin 6'sı ilkokullarda, 28'i ortaokullarda, 10'u liselerde görev yapmaktadır.

Tablo1. Öğretmenlerin görev süreleri

Görev yılı	1-5	6-10	11-15	16-20	21 yıl ve üzeri
Kişi Sayısı	8	14	6	3	13

Araştırma verileri araştırmacılar tarafından geliştirilen öğretim yöntemleri özyeterlik formu aracılığıyla toplanmıştır. Elde edilen veriler Excel programı aracılığıyla analiz edilmiştir. 5'li Likert olarak hazırlanan ölçekten elde edilen veriler yüzde ve frekans olarak tablolarda verilmiştir.

4. Bulgu ve Yorumlar

Aşağıda yer alan Tablo 2'de öğretmenlerin bildiklerini ifade ettikleri yöntem ve teknikler verilmiştir.

Tablo 2. Öğretmenlerin bildikleri yöntem- teknikler

Sıra	Öğretim Yöntem ve Teknikleri	Tekrar Sayısı	%
1.	Soru-Cevap Yön.	35	80
2.	Anlatım Yöntemi	28	63
3.	6 Şapkalı Düşünme	17	39
4.	Beyin Fırtınası	15	34
5.	Drama Yöntemi	14	32
6.	Örnek Olay Yön.	9	20
7.	Grup Çalışması	9	20
8.	Tartışma	8	18
9.	Örnekleme	7	16
10.	Balık Kılıcı Tek.	6	14
11.	Gösterip Yaptırma	6	14
12.	İstasyon Tekniği	6	14
13.	Tümevarım	5	11
14.	Araştırma	5	11
15.	Zihin Haritası	5	11
16.	Problem Çözme	4	9
17.	Küme Çalışması	3	7
18.	Proje	3	7
19.	Gezi Yöntemi	3	7
20.	Okuma	3	7
21.	Tümdengelim	3	7
22.	Kartopu Tekniği	3	7
23.	Hikâye Yöntemi	3	7
24.	Sokrates	2	5
25.	Mikro Öğretim	2	5
26.	Denev	2	5
27.	Oyunla Öğretim	2	5
28.	Rol Oynama	3	7
29.	Kompozisyon	2	5
30.	Gözlem	1	2
31.	Gösterim	1	2
32.	Konuşma Halkası	1	2
33.	Dikte	1	2
34.	Empati Kurdurma	1	2
35.	Ekmek Tereyağı	1	2
36.	Hikâye Tamamlama	1	2
37.	Pazar Yeri	1	2
38.	Köşeleme	1	2
39.	Konferans	1	2
40.	Film İzleme	1	2

41. Benzetim	1	2
TOPLAM	225	

Yukarıda yer alan tabloda görüldüğü üzere en fazla yöntem-teknik yazan öğretmen 15 (1 kişi), en az yazan öğretmen ise 2 (12 kişi) yöntem-teknik yazmıştır. Yine bu tabloya göre öğretmenlerin 41 farklı yöntem-teknik yazdıkları tespit edilmiştir. Araştırmaya katılan 44 öğretmen toplam 225 öğretim yöntem-teknik yazmışlardır. Tablo-2'deki verilere göre her öğretmenin ortalama 5 öğretim yöntem-teknik bildikleri görülmektedir.

Tablo 3-Öğretmenlerin yöntem ve teknikleri bilme düzeyleri

Bilme düzeyi	Çok az	Biraz	Orta	Çok	Tam
Yöntem ve teknik sayısı	11	43	78	126	30

Yukarıdaki tabloya göre ankete yazılan 11 yöntem-teknik çok az, 42'si biraz, 77'si orta, 124'ü çok ve 30'u tam düzeyde bilinmektedir.

Aşağıda yer alan Tablo 4'te öğretmenlerin yanlış bildikleri yöntem-teknikler verilmiştir.

Tablo 4. Öğretmenlerin yanlış bildikleri yöntem-teknikler

Sıra	Öğretim Yöntem ve Teknikleri	Tekrar Sayısı	%
1.	Görsel İşitsel Dokunsal Öğr.	8	18
2.	Buluş Yoluyla Öğretim	5	11
3.	Sunuş Yoluyla Öğretim	5	11
4.	Yaparak Yaşayarak Öğrenme	5	11
5.	Öğrenci Merkezli	3	7
6.	Yapılandırmacı Öğretim	3	7
7.	Kubuk Öğrenme	3	7
8.	Motive Etme	2	5
9.	Akıllı Tahtada İşleme	2	5
10.	Sentez	2	5
11.	Bireysel Farklara Göre Öğretim	2	5
12.	Tam Öğrenme	2	5
13.	Oryantasyon	1	2
14.	Yaratıcılık	1	2
15.	Maket Yapımı	1	2
16.	Bireysel Öğrenme	1	2
17.	Pano	1	2
18.	Özet Sunma	1	2
19.	Dikkat Çekme	1	2
20.	Jest Mimik	1	2
21.	Bilgisel Düşünme	1	2
22.	Analiz	1	2
23.	Görev ve Sorumluluk Verme	1	2
24.	Klasik Öğretim	1	2
25.	İşbirlikli Öğrenme	1	2
26.	Renkli Kartlar	1	2
27.	Ölçme Değerlendirme	1	2
28.	Çoklu Zekâ	1	2
29.	Etkin Katılım	1	2
30.	Uygulama	1	2
31.	Mukayese	1	2
32.	Betimleme	1	2
TOPLAM		62	

Tablo 4'te öğretmenlerin öğretim yöntem-teknik olarak yazdıkları ancak literatürde yöntem veya teknik olarak

yer almayan, 50'den fazla kavram veya ifade, ya proje, sunuş ve buluş yoluyla öğretim gibi öğretim stratejilerine, öğrenme ve öğretme ilkelerine ya da analiz ve sentez gibi düşünme süreçlerine ilişkindir. Bu şekilde yanlış ifade edilen yöntem-teknik sayısı ortalama 6 olarak bulunmuştur.

5. Sonuçlar

Araştırmada şu sonuçlara ulaşılmıştır:

1- Öğretmenlerin öğretim yöntem ve teknikleri konusunda öz yeterlik algıları yüksektir. Ancak yöntem sayısının yetersiz olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

2- En fazla yöntem-teknik yazan öğretmen 15 (1 kişi), en az yazan öğretmen ise 2 (12 kişi) yöntem-teknik yazmıştır.

3- Öğretmenler 41 farklı yöntem- teknik yazmışlardır. Öğretmenler toplam 225 öğretim yöntem-teknik yazmışlardır. Her öğretmen ortalama 5 öğretim yöntem-teknikini bilmektedir.

4- Öğretmenlerin belirttikleri 11 yöntem-teknik çok az, 42'si biraz, 77'si orta, 124'ü çok ve 30'u tam düzeyde bilinmektedir.

5- Öğretim yöntem-teknikleri konusunda öğretmenlerde çok sayıda kavram yanlışlığı tespit edilmiştir. Öğretmenlerin yöntem-teknik olarak yazdıkları ancak literatürde yöntem veya teknik olarak yer almayan, 50'den fazla kavram yanlış bilinmektedir. Yanlış bilinen yöntem-teknik öğretmen başına ortalama 6 olarak tespit edilmiştir.

Bu sonuçlara dayanarak öğretmenlerin öğretim yöntem ve tekniklerle ilgili hizmet içi eğitim almaları önerilebilir.

Kaynaklar

1. Fidan, N. ve Erden, M. *Eğitime giriş*. İstanbul: Alkım Yayınları. (1998).
2. Sözer, E. Sosyal Bilgiler Öğretiminde İlke, Strateji, Yöntem ve Teknikler. *Sosyal bilgiler öğretimi*. (Ed. Gürhan Can). Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayını. (1998).
3. Büyükkaragöz, S. ve Çivi, C. *Genel öğretim metodları*. Ankara: Öz Eğitim Yayınları. (1996).
4. Karatay, N. R. *Yazma dersleri*. İstanbul: Maarif Matbaası.(1945).
5. Taşkaya, S. M. Dil ve Edebiyat Öğretimi Yöntemleri. *Dil ve Edebiyat Öğretimi Yöntemleri-1*. Ahmet Akkaya (Ed.). Ankara: Asos Yayınları. (s.103).(2017).
6. Taşdemir, M. *Eğitimde planlama ve değerlendirme: (program, öğretim, yönetim ve değerlendirme)*. Ankara: Ocak Yayınları.(2003).